

K. br. 5/13

U IME CRNE GORE

Viši sud u Bijelom Polju, u vijeću sastavljenom od sudija Gorice Đalović, kao predsjednika vijeća, Vidomira Boškovića i Šefkije Đeševića, kao članova vijeća, uz učešće namještenika suda Sonje Marković, kao zapisničara, u krivičnom predmetu R. E. iz P., zbog krivičnog djela teško ubistvo iz čl. 144 st. 4 u sticaju sa krivičnim djelom nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 1 Krivičnog zakonika (Kz), po optužnici Višeg državnog tužilaštva u Bijelom Polju, Kt. 39/12 od 31.12.2012. godine, nakon održanog usmenog, glavnog i javnog pretresa, dana 18.06.2013. godine, u prisustvu zamjenika u Višem državnom tužilaštvu u Bijelom Polju, B. N., okrivljenog R. E., njegovog branioca, advokata M. N. iz Podgorice, predstavnika oštećene porodice pok. Dž. R., B. S., i punomoćnika oštećene porodice, advokata R. M. iz Bijelog Polja, donio je dana 21.06.2013 godine, i javno objavio

P R E S U D U

Okrivljeni R. E., JMBG ... od oca S. i majke Ć., rođene P., rođen godine u P., opština P., sa prebivalištem u Š. L., ul. Ž. R. br. ..., državljanin C. G. i R. S., neosuđivan, nalazi se u pritvoru po rješenju Višeg suda u Bijelom Polju, Kri. br. 71/12 od 24.11.2012. godine, koji pritvor se računa od 23.11.2012. godine.

K R I V J E

Što je:

- dana 23.11.2012. godine, oko 14,00 časova, u P., na putu koji vodi od naselja M. prema selu P., nakon kraće svađe, sa umišljajem lišio života oštećenog Dž. R., na način što je iz pištolja marke CZ "...", cal. ... mm, fabrički broj ..., koji pištolj je, protivno propisu čl. 10a Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o oružju, neovlašćeno nosio, iz apsolutne blizine ispalio jedan metak u potiljačni dio glave oštećenog, a zatim, dok je oštećeni padao, ispalio drugi metak u njegovom pravcu, koji ga nije pogodio, i tom prilikom mu nanio prostrelnu ranu sa ulazom u potiljačnom predjelu, koja se kanalom sa smjerom od nazad ka naprijed, s lijeva udesno i odozdo lako naviše, nastavlja kroz potiljačnu kost, ulazi u lobanjsku duplju, razara tkivo mozga, lomi zidove desne očne duplje i završava se izlaznom ranom u predjelu spoljašnjeg ugla desnog oka, od koje je kod istog odmah nastupila smrt,

- čime je izvršio krivično djelo ubistvo iz čl. 143 Krivičnog zakonika u sticaju sa krivičnim djelom nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 1 Krivičnog zakonika,

- pa mu sud primjenom tih propisa i čl. 15, 32, 36, 42, 51 st. 1 Kz-a, utvrđuje kazne, i to:

- za krivično djelo ubistvo iz čl. 143 Krivičnog zakonika, kaznu zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godina, a za

- krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 1 Krivičnog zakonika, kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci,

te ga primjenom čl. 48 Kz-a i čl. 226, 227 st. 2, 229 st. 1 i 374 Zakonika o krivičnom postupku (Zkp-a),

O S U Đ U J E

Na jedinstvenu kaznu zatvora od 15 (petnaest) godina i 6 (šest) mjeseci, u koju mu se ima uračunati pritvor, počev od 23.11.2012. godine do pravnosnažnosti ove presude, s tim što isti ne može trajati duže od izrečene kazne.

Okrivljeni se obavezuje da plati troškove krivičnog postupka, kao i na ime paušala iznos od 100,00 €, u budžet CG na žiro račun br. 832-7114-98 sve u roku od 15 (petnaest) dana po pravnosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok će se o visini i obavezi ostalih plaćanja troškova postupka donijeti posebno rješenje kada se ti podaci pribave.

Predstavnik oštećene porodice pok. Dž. R., kćerka B. S., radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahtjeva, upućuju se na parnični postupak.

O b r a z l o ž e n j e

- Optužnicom Višeg državnog tužilaštva u Bijelom Polju, Kt. br. 39/12 od 31.12.2012. godine, okrivljenom R. E. stavljeno je na teret izvršenje krivičnog djela teško ubistvo iz čl. 144 st. 4 u sticaju sa krivičnim djelom nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 1 Krivičnog zakonika, s tim što je sud radnje okrivljenog, po osnovu utvrđenog činjeničnog stanja, pravno kvalifikovao kao u izreci presude.
- Glavni pretres održan je i zaključen, dana 18.06.2013. godine, u prisustvu zamjenika u VDT-u u Bijelom Polju, B. N., okrivljenog R. E., i njegovog branioca, advokata M. N. iz P., predstavnika oštećene porodice pok. Dž. R., B. S. i punomoćnika oštećene porodice, advokata R. M. iz Bijelog Polja.

- U završnoj riječi zamjenik Višeg državnog tužioca u Bijelom Polju, N. B., elaborirala je izvedene dokaze tokom postupka, ostajući pri datoj pravnoj kvalifikaciji i navodeći da je izvedenim dokazima tokom postupka nesumnjivo utvrđeno da je okrivljeni izvršio krivična djela koja su mu optužnicom stavljena na teret. Istakla je da je okrivljeni neovlašćeno nosio pištolj na javnom mjestu i tim sredstvom djelovao u pravcu oštećenog, na način što ga je jednim metkom pogodio s leđa u potiljačni dio glave, a zatim ispalio još jedan projektil u pravcu oštećenog, koji ga nije pogodio. Smatra da je okrivljeni umišljajno izvršio krivično djelo teškog ubistva, jer je oštećenog lišio života iz koristoljublja, a s umišljajem je izvršio i krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja.

- Punomoćnik oštećene porodice, advokat R. M., u završnoj riječi, naveo je da je okrivljeni tokom postupka u više navrata mijenjao svoju odbranu, sve sa namjerom da izbjegne svoju krivicu, jer je njegova odbrana kontradiktorna i u suprotnosti sa izvedenim dokazima. Smatra da je motiv izvršenja krivičnog djela ubistva koristoljublje, jer je, po njemu, "shvativši da mora da vrati dugovane iznose putem sudskih izvršenja, okrivljeni donio odluku da likvidira sada počivšeg R., što je i učinio". Tokom postupka potvrđeno je, kroz nalaze vještaka odgovarajućih struka, da je okrivljeni lišio života oštećenog hicem koji je ispalio u njegov potiljačni dio glave iz blizine. Smatra da su u radnjama okrivljenog dokazani elementi krivičnih djela za koje je optužen.

- U završnoj riječi, predstavnik oštećene porodice pok. Dž. R., B. S., navela je da je od djetinjstva živjela u Sloveniji sa svojim roditeljima, koji su sve vrijeme boravka u toj zemlji vrijedno radili i štedjeli, da bi u jednom momentu cjelokupnu svoju ušteđevinu pozajmili okrivljenom, odnosno njegovoj supruzi, smatrajući da se radi o pravim porodičnim prijateljima. Kada su zbog iznevjerenih očekivanja oko vraćanja duga, svoje potraživanje prema supruzi okrivljenog i njemu, kao njenom bračnom drugu, pokušali da ostvare u sudskom postupku, naišli su na odugovlačenje tog postupka i za sada su samo uspjeli da ostvare da od okrivljenog dobiju stan u kome sada ona živi sa svojim suprugom, a koji je mnogo manje vrijednosti nego što to ističe okrivljeni. Na nepokretnostima, koje su u vlasništvu okrivljenog i njegove supruge, postoji više hipoteka, ali je njen otac stavio i zabranu otuđenja na jednoj nekretnini koja se nalazi u P. Smatra da je okrivljeni i ranije imao namjeru da ubije njenog oca, navodeći jednom prilikom kada je okrivljeni dolazio u neposrednu blizinu njihove porodične kuće u P. Ponovila je riječi svog punomoćnika da je izvedenim dokazima tokom postupka dokazano da je okrivljeni izvršio krivična djela stavljena mu na teret optužnicom i da je ista izvršio s umišljajem, a ne, kako ih je on predstavljao u svom iskazu, kao "nesrećan slučaj". Tražila je od suda da ga najstrožije kazni za počinjeno djelo i postavila je imovinsko pravni zahtjev, koji će ostvarivati u parničnom postupku.

- Okrivljeni R. E., u svom iskazu, koji je dao pred VDT-om, dana 23.11.2012. godine, naveo je da je sa pokojnim oštećenim Dž. R. u P. bio komšija, jer su živjeli u istom selu P.. Međutim, ranije su oba živjela u Sloveniji dugo godina, s tim što se on, kad je otišao u penziju, vratio u P., a R. je još uvijek živio u S.. Sa istim je u negovoru u poslednjih šest godina, a sa razloga što je R., u 2006. godini, pozajmio njegovoj supruzi novac u iznosu od oko 20.000,00 €, pa iskoristivši situaciju dok se njegova supruga nalazila u bolnici, dao joj da potpiše više primjeraka ugovora o zajmu, na kojima je naknadno upisao datume i tako predstavio da je, ustvari, pozajmio znatno veći iznos novca od tih 20.000,00 €.

- Nekoliko dana ranije u odnosu na kritična dešavanja, R. je došao iz S. i boravio je u P. Kritičnog dana bio je pazarni dan u P. i on je išao u grad da kupi namirnice, a na povratku kući, sreo je Dž. R. koji mu je išao u susret. Zastali su i on ga je pitao "hoćemo li da razgovaramo", a R. mu odgovorio "ne, nećemo ništa da razgovaramo,

sve ću ti izeti i na kraju ću te likvidirati", pri tom podižući obje ruke. Nakon toga je lijevom rukom podigao lijevi dio jakne, zvlačeći desnu ruku ispod, u kom momentu je on reagovao zbog proizašlog straha, te je izvadio pištolj koji mu se nalazio za pojasom, isti je držao u desnoj ruci i repertirao ga, držeći ruku savijenu u laktu, u visini desnog kuka, te ispalio jedan metak u pravcu desnog boka R., a zatim, dok je padao, u pravcu njega ispalio još jedan metak, koji ga je pogodio u glavu. Rastojanje između njih je bilo oko jedan metar. Dok su razgovarali bili su okrenuti licem jedan prema drugom, a kada je R. krenuo rukom ispod jakne bio mu je bočno okrenut i to desnim bočnim dijelom tijela. Nakon toga, sâm je otišao u policiju da se prijavi. Pojasnio je da tog dana je on sa sobom nosio kesu sa hljbom i jogurtom, koju kesu je ispustio na zemlju u momentu kada su se sreli, gdje je i ostala, a R. nije imao ništa u rukama. Pištolj koji je posjedovao sa sobom, je ranije pripadao njegovom ocu, koji je umro još 1989. godine, i misli da isti nije registrovan, a držao ga je u garaži porodične kuće, s tim što je pištolj ponio sa sobom, zbog eventualnog susreta sa R., kako bi ga preplašio ukoliko dođe do sukoba. Njihove kuće u P. su blizu i da bi R. došao do svoje kuće mora proći pored njegove kuće. Tog dana je vidio R. da je u grad krenuo nekoliko sati ranije u odnosu na vrijeme kad je on otišao u grad. Ranije je čuo od nekih lica da mu R. prijeti, a ta su mu lica to saopštila prošle godine.

- U svom iskazu pred VDT-om, dana 18.12.2012. godine, naveo je da on lično pokojnom Dž. R. nije dugovao novac, već je R. novac pozajmio njegovoj supruzi H.. Jednom je to učinio, misli 2005. godine, u protivvrijednosti od oko 20.000,00 €, u slovenačkim tolarima. Na ime tog duga on je R. nudio jedan stan, ali on nije htio da ga uzme, dok je bio nedovršen, s tim što je kasnije u sudskom postupku pred sudom u Kranju, R. uzeo stan, koji je tad bio završen i čija je vrijednost, on smatra 90.000,00 €, a taj dug u iznosu od 20.000,00 € sa kamatama je izašao na 64.000,00 €. U S. ima porodičnu kuću sa dvorištem, a koja se vodi kao vlasništvo njegove supruge i R. je u sudskom postupku tražio tu kuću, dok u P. posjeduje zemljišnu parcelu od oko 21 ar, koja se vodi na njegovu majku, a R. je u sudskom postupku tražio i tu parcelu pred sudom u P.. Naglasio je da on lično nije ništa dugovao R., nego da je dugovala njegova supruga, a on je iskoristio boravak njegove supruge u bolnici da je prevari, da na ime duga od 20.000,00 €, potpiše više ugovora o zajmu. U P. su u toku postupci po R. tužbi na iznos od 140.000,00, 64.000,00 i 110.000,00 eura, a u S. protiv njega lično nije vođen postupak, ali je na osnovu presuda iz S. on zajedno sa suprugom označen kao dužnik. Oko tih postupaka u više navrata je pokušavao da razgovara sa R., pa je to pokušao i kritičnog dana.

- Kritičnog dana su se sreli na putu, a oba su dolazila iz pravca P., s tim što se on kretao ispred R. i kada se okrenuo vidio je da ga je R. sustigao. Neposredno prije toga završio je razgovor sa G. F. koji se nalazio nasprem njega preko rijeke na udaljenosti od oko 10 do 15 metara, te kada je htio da produži dalje, slučajno se okrenuo i vidio Dž. R..

- Naglasio je da on lično R. nije dugovao bilo kakav novac, ali jeste njegova supruga, a postupak po predlogu za izvršenje pokrenut od strane pokojnog oštećenog vodi se kod Osnovnog suda u P. i dalje je u toku.

- U svojoj odbrani na glavnom pretresu prvo je izrazio žaljenje zbog kritičnog događaja, naglašavajući kako smatra da je "taj dan bila takva sudbina". Naveo je da je kritičnog dana šegao neka drva kod kuće, pa se ukazalo potrebnim da ode do grada zbog zamjene nekog dijela na motornoj testeru, što je i učinio, te je u grad krenuo oko 13:00 h. Po povratku kupio je još neke namirnice koje je nosio u kesi u desnoj ruci, a na putu iz grada ka kući primijetio je G. F. preko rijeke, sa kojim je kratko razgovarao. Nakon razgovora nastavio je da se kreće ka svojoj kući i iza sebe je čuo neki glas. Okrenuo se i vidio da se iza njega nalazi sada pokojni R., pa mu je od straha ispala kesa iz ruke, a R. je rekao "stani jadan da razgovaramo". R. mu je na to odgovorio "nema

više razgovora, sve je gotovo" i krenuo je desnom rukom za pojas ispod jakne i nije primijetio da li nešto ima, bilo u desnoj ili lijevoj ruci, i kako su se u tom momentu nalazili na rastojanju metar jedan od drugog, licem okrenuti jedan ka drugom, okrivljeni je izvadio pištolj iz pojasa, repertirao je i pucao u R. pravcu nekoliko puta, iako nije mogao da se izjasni koliko. Nije mogao da se izjasni kako je u tom momentu držao ruku u kojoj se nalazio pištolj.

- Pojasnio je da su se kretali u istom pravcu, iako je prethodno kod tužioca naveo da mu je R. dolazio u susret. R. nije lišio života zbog duga, već je "sudbina tako htjela". Ne zna zašto je taj dan nosio pištolj sa sobom, povremeno bi pištolj nosio u planinu, a ponekad i u grad. Godinama je živio u Sloveniji i poznato mu je da tamo nije dozvoljeno nošenje oružja na javnom mjestu, a sigurno da je to zabranjeno i u Crnoj Gori, iako ovdje postoji tradicija da se posjeduje oružje, ali sigurno da treba dozvola za isto.
- Kako se prilikom davanja iskaza na glavnom pretresu, vezano za dugovanja, nije izjašnjavao u slobodnom kazivanju, to mu je na te okolnosti pročitano iskaz dat pred VDT-om i optuženi je nakon toga naveo da je tačno što je kazivao pred VDT-om.
- Prilikom odgovora na pitanja pojasnio je da mu je pokojni G. Č. govorio kako mu R. prijeti, a to isto mu je rekao i K. E.. Naveo je da tog dana nije vidio R. da je otišao u grad, "a pištolj je nesvjesno uzeo tog jutra". Već nekoliko godina R. se prema njemu ponašao agresivno i u par navrata je pokušavao da ga udari vozilom, ali bi se on blagovremeno sklonio, iako nije mogao tačno da pojasni pojam agresivnog ponašanja. Nije mu poznato kolika su ukupna potraživanja R. bila prema njemu i supruzi u sudskim postupcima u S. i P..
- Vezano za razlike u iskazu naveo je da ne zna šta je pričao pred VDT-om, ali je tačno kazivanje sa glavnog pretresa.
- U završnoj riječi je izjavio žaljenje zbog predmetnog događaja i u potpunosti prihvatio završnu riječ svog branioca.
- U završnoj riječi branilac okrivljenog, advokat N. M., naveo je da smatra da je tokom postupka dokazano u radnjama okrivljenog postojanje elemenata krivičnog djela nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija, ali nije dokazano krivično djelo teško ubistvo, pogotovo da je isto izvršeno iz koristoljublja. Posebno je naglasio da ubijanjem povjerioca dužnik se ne može osloboditi duga. Smatra da je samo ubistvo ustvari krivično djelo izvršeno u afektu, a do kog afektivnog stanja je došlo zbog straha okrivljenog izazvanog ponašanje oštećenog u dužem vremenskom periodu. Tražio je od suda da okrivljenog što blaže kazni.
- Sud je u dokaznom postupku izveo dokaze: saslušao predstavnika oštećene porodice u svojstvu svjedoka, B. S., te svjedoke P. R., M. Dž., G. F., saslušao vještaka za sudsku medicinu dr N. R., vještaka balističara B. B. i vještaka neuropsihijatra dr M. Lj.; pročitao i to: zapisnik o uviđaju Višeg državnog tužilaštva u B. Polju, Ktr. br. 376/12 od 30.11.2012. godine; službenu zabilješku UP Ispostave Plav, broj ... od godine; potvrdu UP Ispostave P. o privremeno oduzetim predmetima, broj ... od godine; potvrdu UP Ispostave P. .. broj SL-... od godine, o vraćanju privremeno oduzetih predmeta; službenu zabilješku UP Ispostave P., broj ... od godine; obdukcioni zapisnik Kliničkog centra CG, S. br. ..., obducenta, dr R. N., od godine, sa dokumentacijom S. br. ...; izvještaj Uprave policije Forenzičkog centra Danilovgrad, broj ... od balističkom vještačenju; izvještaj Kliničkog centra Podgorica, A. br. ... od godine, o analizi krvi na alkohol Dž. R.;

izvještaj Opšte bolnice Berane, broj ... od godine, o analizi krvi na alkohol za R. E.; izvod iz kaznene evidencije na ime R. E., dostavljen od strane Područne jedinice Berane, Ispostave P., broj ... od godine i izvještaje ljekara specijaliste dr E. D. iz Centra za mentalno zdravlje Plav, broj protokola ... od godine; ... od godine i ... od godine, te izvršio uvid u: fotodokumentaciju Uprave policije – Ispostave Plav, broj .. od godine; u skicu lica mjesta, sačinjeniu od strane krim. tehničara UP Ispostave P., Č. D.; u fotodokumentaciju UP PJ Podgorica, broj ... od godine, sa obdukcije leša DŽ. R.; u spise predmeta Osnovnog suda u P., I. b. ...; I. br. ... i I. br. ..., sa pravosnažnim presudama, po kojima je određeno izvršenje po naprijed naznačenim rješenjima o izvršenju.

Sud je odbio predlog odbrane da se na glavnom pretresu saslušaju svjedoci S. R., K. E. i A. R., na okolnosti vezane za navodne prijetnje koje je oštećeni upućivao okrivljenom, kao i da se izvrši uvid u rješenja Okružnog suda u Kranju, In. ...; In. br. ...; In. br. ... i presudu Okružnog suda u Kranju, P. br. ..., i sasluša sudija Osnovnog suda u P., E. P., koja postupa u postupku izvršenja koji je još uvijek u toku, jer je vijeće bilo mišljenja da se izvođenjem predloženih dokaza ne bi mogle utvrditi odlučne činjenice vezane za kritična dešavanja, niti drugačije činjenično stanje, te bi isto vodilo odugovlačenju postupka. Takođe, odbijen je predlog da se okrivljeni uputi na psihijatrijsko posmatranje u određenu zdravstvenu ustanovu, s obzirom da je prethodno od strane vještaka neuropsihijatra izvršen predled okrivljenog i isti u svom nalazu i pojašnjenju nije na bilo koji način ukazao na potrebu dužeg posmatranja ili postojanja bilo kakve sumnje u isključenu ili smanjenu uračunljivost okrivljenog.

Činjenično stanje sud je utvrdio po osnovu analize izvedenih dokaza tokom postupka i dovodenja istih u međusobnu vezu, kao i u vezu sa odbranom okrivljenog.

Kao nesporno tokom postupka je utvrđeno da se predmetni krivično – pravni događaj desio u oko 14:00 časova, dana 23.11.2012. godine, u P., i to na putu koji vodi od naselja M. prema selu P., te da je tom prilikom okrivljeni iz pištolja marke CZ "...", cal. ... mm, fabr. ..., u pravcu oštećenog, sada pokojnog DŽ. R., ispalio dva metka, od kojih je jedan projektil pogodio u glavu oštećenog i nanio mu povredu bliže opisanu u izreci presude, od koje je kod oštećenog nastupila smrt.

Ono što je sporno odnosi se na okolnosti kritičnih dešavanja, s obzirom na navode iz odbrane okrivljenog, kao i motiv izvršenja predmetnog krivičnog djela, s obzirom na pravnu kvalifikaciju iz optužnice.

Nesporne činjenice vezane za vrijeme i mjesto izvršenja krivičnog djela sud je utvrdio iz sadržine zapisnika o uviđaju Višeg državnog tužilaštva u Bijelom Polju, Ktr. br. 376/12 od 30.11.2012. godine, kao i službene zabilješke UP Ispostave Plav, broj ... od godine, a iste nije sporio u svojoj odbrani ni sam okrivljeni.

Iz navedenih pisanih dokaza utvrđeno je da su ovlašćeni policijski službenici UP Ispostava Plav, oko 14:20 h, dana 23.11.2012. godine, dobili obavještenje od svog pretpostavljenog starješine da je na putu koji vodi od P. mjestu P. došlo do pucnjave, u kojoj je jedno lice lišeno života i isti su na lice mjesta došli već oko 14:25 h i

obezbeđivali isto, s tim što je zamjenik VDT-a o kritičnim dešavanjima obaviješten oko 14:30 h, a što se utvrđuje iz zapisnika o uviđaju Višeg državnog tužioca, Ktr. br. 376/12. Dolaskom na lice mjesta utvrđeno je prisustvo leša na asfaltnom dijelu puta, koji se nalazi u ležećem položaju okrenut licem prema asfaltu, s tim što je smrt istog potvrđena od strane doktora koji je konstatovao istu, kao posledicu zadobijenog hica u glavu. U predjelu leđa i dijelu pazuha desne ruke leša naslonjena je vekna hljeba, dok u visini kuka na udaljenosti od 0,50 m nalazi se PVC kesa i u njoj suhomesnati proizvodi.

U pogledu mjesta i vremena nastanka kritičnih dešavanja nije bilo tokom postupka osporenih okolnosti, dok sud nije prihvatio primjedbe odbrane u pogledu validnosti zapisnika o uviđaju, kojim se isticalo da lice mjesta nije ostalo nepromijenjeno, imajući u vidu da su ovlašćeni policijski službenici na lice mjesta došli neposredno nakon kritičnih dešavanja i obezbijedili su isto do momenta vršenja uviđaja, te je sud u potpunosti prihvatio sadržano u navedenim pisanim dokazima.

Tokom postupka je, takođe, kao nesporno, utvrđeno da je kritičnom prilikom okrivljeni ispalio dva metka iz pištolja marke CZ "...", cal. ... mm, fabr. ..., a koji pištolj je privremeno oduzet od okrivljenog. Isto se utvrđuje iz potvrde o privremeno oduzetim predmetima UP Ispostava Plav, broj ... od godine, kojom je naznačeno da je od okrivljenog privremeno oduzet predmetni pištolj, a koju potvrdu je svojim potpisom ovjerio sam okrivljeni. Iz službene zabilješke istog organa broj ... od godine, utvrđeno je da predmetno oružje nije registrovano u Crnoj Gori, provjerom evidencije vlasnika oružja, tako da je raspisana potraga za vlasnikom datog oružja.

Sud je u potpunosti prihvatio sadržinu ovih izvedenih pisanih dokaza, jer ista nije osporena tokom postupka, a i sam okrivljeni se izjasnio da je pucao iz predmetnog pištolja, s tim što je tvrdio da je isti pripadao njegovom ocu, koji je umro još 1989. godine.

Tokom postupka kao nesporno je utvrđeno i to da je kod oštećenog DŽ. R. od projektila ispaljenog metka kritičnom prilikom nastupila smrt, a što je potvrđeno i kroz sadržinu obdukcionog zapisnika Kliničkog centra CG, S. br. ..., obducenta, dr R. N., od godine, iz kojeg pisanog dokaza se utvrđuje da je kod oštećenog nastupila smrt, koja je bila nasilna, a nastupila je usled razaranja za život važnih moždanih centara duž kanala strijelne rane – prostreline, nanesene projektilom iz ručnog vatrenog oružja iz apsolutne blizine. Radi se o prostrelnoj rani sa ulazom u potiljačnom dijelu, koja se kanalom sa smjerom od nazad ka naprijed, slijeva u desno i odozdo, lako naviše nastavlja kroz potiljačnu kost, ulazi u lobanjsku duplju, razara tkivo mozga, lomi zidove desne očne duplje i završava se izlaznom ranom u predjelu spoljašnjeg ugla desnog oka.

Imajući u vidu navode iz odbrane okrivljenog, u kojoj je isti različito kazivao u pogledu nastanka i razvoja kritičnih dešavanja, sud je njegove navode provjerio kroz izvedene dokaze tokom postupka. Tako, okrivljeni je u svom iskazu pred VDT-om naveo da je prilikom susreta sa oštećenim (s tim što je kasnije različito kazivanje u pogledu pravca iz kog su se kretali pojasnio i ostao na tvrđenju da su se kretali u istom pravcu), došlo do kratke svađe, kojom prilikom je oštećeni lijevom rukom podigao lijevi dio jakne zvlačeći desnu ruku ispod, a okrivljeni je, zbog straha od postupanja oštećenog, izvadio pištolj koji mu se nalazio za pojasom i istog držeći ga u desnoj ruci, savijenoj u laktu u visini desnog kuka ispalio jedan metak u pravcu desnog

boka oštećenog, a zatim dok je ovaj padao ispalio još jedan metak koji ga je pogodio u glavu. Tvrdio je da su u tom momentu bili okrenuti licem u lice jedan prema drugom. Na glavnom pretresu izmijenio je iskaz, navodeći da se ne sjeća kako je držao pištolj kritičnom prilikom, niti koliko je puta pucao u pravcu okrivljenog, ali i dalje tvrdeći da su u tom trenutku bili okrenuti licem jedan prema drugom.

U cilju provjere navoda okrivljenog sud je saslušao svjedoke P. R. i M. Dž., kao i G. F., te izvršio potrebna vještačenja i saslušao vještake balističke i sudsko medicinske struke. Iz iskaza saslušanih svjedoka sud nije mogao utvrditi značajne pravno relevantne činjenice vezane za kritični događaj, jer svjedoci P. R. i M. Dž. nijesu bili očevici kritičnih dešavanja, dok se validnost iskaza svjedoka G. F. tokom postupka opravdano dovela u pitanje. Svjedoci P. R. i M. Dž., svojim iskazima su saglasno istakli da se kritičnom prilikom svaki od njih ponaosob nalazio na putu koji vodi od grada prema mjestu P., ali udaljeni od lica mjesta kritičnih dešavanja, tako da nisu mogli da vide ista, a oba su se izjasnila da su u jednom momentu čuli jedan pucanj, koji je svjedok P. opisao kao zvuk "praska petarde". Dolaskom do lica mjesta, iako su se različito izjašnjavali o okolnosti ko je prvi došao do lica mjesta, svaki ponaosob od svjedoka je primijetio kako na asfaltu leži jedno lice okrenuto licem ka istom, koje je na potiljku imalo ranu koja je krvarila. Na licu mjesta nije se nalazilo drugih osoba, s tim što je svjedok P. vidio kako se sa lica mjesta ranije udaljilo neko lice sa kapom na glavi, ali nije prepoznao o kome se radi.

Sud je prihvatio iskaze saslušanih svjedoka, ali iz istih nije mogao utvrditi pravno relevantne činjenice značajne za utvrđivanje nastanka i razvoja kritičnih dešavanja, s tim što je okolnost o kojoj su se oba svjedoka izjašnjavali – da su čuli samo jedan pucanj, sud cijenio kao nedovoljno zapažanje istih, a ne kao namjerno izbjegavanje iznošenja zapaženog, imajući u vidu da je navedeno u pogledu broja ispaljenih metaka u suprotnosti sa sadržanim u izvještaju - nalazu o balističkom vještačenju, broj Iz ovog pisanog dokaza utvrđeno je da su na vještačenje, osim predmetnog pištolja marke CZ model "...", sa tri metka u šaržeru, dostavljene i dvije čaure, koje su izuzete sa lica mjesta. Vještačenjem je utvrđeno da su sporne čaure (dvije) ispaljene iz predmetnog pištolja, što ukazuje da se radilo o dva ispaljena metka. Sud je u potpunosti prihvatio sadržaj izvedenog pisanog dokaza.

U pogledu broja ispaljenih metaka i okolnosti kritičnih dešavanja izjašnjavao se i svjedok G. F., ali sud njegov iskaz nije prihvatio kao pravno validan, bez obzira što se radi o očevicu kritičnih dešavanja, jer se ovaj svjedok na glavnom pretresu izjasnio da je kod njega registrovan mentalni poremećaj, pa je sud provjerom medicinske dokumentacije na ime ovog svjedoka, a kasnije vještačenjem od strane vještaka neuropsihijatra dr M. Lj., koji se izjasnio, po osnovu medicinske dokumentacije, da se radi o osobi duševne zaostalosti srednjeg stepena, te da isti nije u stanju da razlikuje bitno od nebitnog i stoga određenu situaciju može da doživi i opiše na način koji ne odgovara realnosti, te da se radi o bolesniku veoma oštećenih mentalnih potencijala, stanovišta da dati iskaz ne može se prihvatiti kao vjerodostojan. Naime, ovaj svjedok se izjašnjavao, između ostalog, da je kritičnom prilikom na licu mjesta bilo ispaljeno od šest do dvanaest metaka, a što je u direktnoj suprotnosti sa utvrđenim činjeničnim stanjem. Međutim, ono što se ne dovodi u pitanje, a shodno iskazima samog okrivljenog, kao i ostalih saslušanih svjedoka, jeste da se ovo lice nalazilo na mjestu u blizini kritičnih dešavanja, a sam okrivljeni navodi da je prethodno sa njim razgovarao. Ovaj svjedok je tvrdio da je prilikom susreta okrivljenog i oštećenog čuo galamu, ali postojanje kraće svađe između okrivljenog i oštećenog, sud je utvrdio kroz iskaz okrivljenog, a imajući u vidu i nesporno tokom postupka da su isti imali sudske sporove i stoga se nalazili u netrpeljivim odnosima, kao logičan zaključak se

nameće da je prilikom susreta, na inicijativu okrivljenog, došlo do kraće verbalne prepirke, s tim što je oštećeni očigledno htio da nastavi dalje kretanje u momentu kad je djelovao okrivljeni.

Navedeno se utvrđuje kroz nalaze i pojašnjenja vještaka sudsko medicinske i balističke struke. Naime, vještak za sudsku medicinu, dr N. R., je prilikom pojašnjenja, vezano za obdukcioni zapisnik, te okolnosti koja se odnosi na navedeno u istom – da je projektil ispaljen iz apsolutne blizine, izjasnio se da se apsolutnom blizinom smatra kada su usta cijevi u trenutku opaljenja ili čvrsto prislonjena na predmetni dio tijela ili samo prislonjena, ili se nalaze na rastojanju od svega nekoliko milimetara od kože, na mjestu ulazne rane, u konkretnom slučaju u potiljačnom predjelu glave. S obzirom na smjer kanala strijelne rane, koji je opisao u svom obdukcionom zapisniku, a što je analizirano u prethodnom dijelu odluke, usta cijevi su, po vještaku, bila okrenuta ka potiljačnom dijelu glave, te se napadač najvjerojatnije nalazio prednjom stranom svoga tijela ka oštećenom ili nekom bočnom položaju glave oštećenog, kada je napadač eventualno mogao stajati lako lijevo ili desno pomjeren. To podrazumijeva da je oštećeni bio okrenut leđima ka napadaču ili u nekom položaju lako iskošen lijevo ili desno, ali takođe odpozadi, a nije u trenutku opaljenja mogao imati u vidnom polju predmetno oružje.

U istom pravcu se izjasnio i vještak balističar, B. B., koji je naveo da tzv. "apsolutna blizina" podrazumijeva kretanje projektila samo kroz cijev vatrenog oružja, i u tom slučaju uzdužna osa cijevi pištolja morala je biti produžetak smjera strijelog kanala. Ta uzdužna osa cijevi bila je od nazad ka naprijed, slijeva u desno i blago odozdo na gore. Dozvolio je mogućnost da se lice koje je pucalo nalazilo pozadi oštećenog ili ukoliko je došlo do zakretanja gornjeg dijela tijela ili glave oštećenog, onda je lice koje je pucalo moglo da bude pozadi lijevo ili u desno od oštećenog, ali u svakom slučaju to je bilo odpozadi oštećenog lica.

Sud je u potpunosti prihvatio navedeno u iskazima ovih vještaka, jer se radi o vještacima odgovarajuće struke, koji su svoja stanovišta zasnovali na pravilima struke i nauke, te po osnovu materijalnih pokazatelja sadržanih u spisima predmeta.

Dakle, prihvatajući u potpunosti navedeno i sadržano u saglasnim iskazima vještaka sudsko medicinske i balističke struke, sud je po osnovu istog, kao nesumnjivo, utvrdio da se okrivljeni u momentu ispaljenja prvog metka nalazio iza leđa oštećenog, a cijev pištolja bila je prislonjena ili se nalazila nekoliko milimetara udaljena od potiljačnog dijela glave oštećenog, što govori o tzv. apsolutnoj blizini, te nakon što je ispalio prvi metak od kog je oštećeni pao, dok je padao, okrivljeni je u njegovom pravcu ispalio još jedan metak, čiji projektil nije pogodio oštećenog. Ovako činjenično utvrđenje sud temelji na iskazima imenovanih vještaka, te okolnosti, koju je u svojoj odbrani pred VDT-om naveo sam okrivljeni, "da je u oštećenog ispalio još jedan metak dok je ovaj padao", ali sud nije prihvatio da ga je taj metak pogodio u glavu, kako to navodi sam okrivljeni. Ovo sa razloga što se vještak medicinske struke izjasnio da povreda koju je zadobio kritičnom prilikom oštećeni je inkompatibilna sa životom i smatra se apsolutno smrtonosnom, s tim što do samog trenutka umiranja moglo je proći samo nekoliko sekundi do maksimalno nekoliko minuta. Imajući u vidu prihvaćeno – da je smrtonosna povreda nastala prislonom oružja uz potiljačni dio i ispaljivanjem metka, očigledno je da je oštećeni pogođen u glavu dok je stajao, a ne dok je padao, kako je to naveo okrivljeni. Isto obezvređuje navode okrivljenog u kojim je isticao da je on kritičnom prilikom u rukama držao kese, jer uvidom u uvidajnu fotodokumentaciju, na slici 9 iste, utvrđuje se da je na lešu pokojnog naslonjena vekna

hljeba na nadlaktici desne ruke, dok je lijeva ruka naslonjena na lijevu kesu koja se nalazi ispod, što ukazuje da je oštećeni u trenutku kad je u njega ispaljen smrtonosni hitac u rukama držao kesu i evidentno nije imao namjeru bilo kakvog fizičkog ili drugog obračunavanja sa okrivljenim, što obezvrijeđuje navode istog "da je oštećeni krenuo rukom za pojas, a da u rukama nije ništa držao, pa je on uplašen tim postupanjem izvadio pištolj ...".

S toga, imajući u vidu prethodno utvrđeno činjenično stanje, sud nije prihvatio navode iz odbrane okrivljenog, koji su prethodno iznijeti, te navedeno "da se radi o nesrećnom slučaju ili sudbini", cijeneći navode iz njegove odbrane kao neuvjerljive, nedosledne, neobjektivne, jer su isti obezvrijeđeni izvedenim dokazima tokom postupka i stanovišta je da su isti isključivo usmjerene na olakšavanje svog krivično pravnog položaja i izbjegavanje krivice u odnosu na krivično djelo ubistvo.

Odbranu okrivljenog u odnosu na krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 1 Kz-a, sud je cijenio kao priznanje izvršenja predmetnog krivičnog djela. Naime, sam okrivljeni nije sporio da je kritičnom prilikom na javnom mjestu nosio vatreno oružje - predmetni pištolj, a istakao je da je godinama živio u Sloveniji i poznato mu je da tamo nije dozvoljeno nošenje oružja na javnom mjestu, pa "samim tim sigurno zabranjeno i u Crnoj Gori, bez obzira što je tu tradicija da se posjeduje oružje, ali sigurno da treba dozvola za isto". Navedeno izvjesno ukazuje da je okrivljenom bilo poznato da je zabranjeno nošenje oružja na javnom mjestu. Isto ukazuje da je predmetno krivično djelo izvršio sa direktnim umišljajem uz prisutnu svijest i htjenje za vršenje istog, jer je suprotno čl. 10a Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o oružju, neovlašćeno, na javnom mjestu – putu koji vodi od naselja M., prema selu P., opština P., nosio pištolj marke CZ "...", cal. ... mm, fabrički broj

U odnosu na postupanja vezano za postojanje elemenata krivičnog djela teško ubistvo iz čl. 144 st. 4 Kz-a, koje je optužnicom stavljeno na teret okrivljenom, nakon izvedenih dokaza tokom postupka, sud nije prihvatio pravnu kvalifikaciju iz optužnice i stanovišta je da su u radnjama okrivljenog sadržani elementi krivičnog djela ubistvo iz čl. 143 Krivičnog zakonika.

Okrivljenom je stavljeno na teret da je krivično djelo ubistvo izvršio iz koristoljublja. Međutim, sud je stanovišta da u konkretnom slučaju ne stoji kvalifikatorna okolnost koristoljublja, jer ubistvo iz koristoljublja postoji kada se učinilac pri izvršenju krivičnog djela rukovodi sticanjem materijalne koristi ili kada je ubistvo izvršeno radi oslobađanja izvršioca od bilo koje obaveze prema ubijenom. Pritom, bez obzira na pravni osnov, onaj koji vrši ubistvo treba da opravdano vjeruje da će posle smrti ubijenog osloboditi se imovinske obaveze. U konkretnom slučaju, okrivljeni nije sporio da su pred nadležnim sudovima u toku postupci izvršenja, vezano za dugovanja koja njegova supruga, R. H., ima prema pokojnom oštećenom Dž. R., iako je sporio visinu tih dugovanja, te da je kao izvršni dužnik u datim postupcima označen i on, kao bračni partner svoje supruge, iako je tvrdio da on lično ništa nije dugovao pokojnom oštećenom. Činjenica da se pred Osnovnim sudom u P. vode izvršni postupci, po pravosnažnim presudama Okružnog suda u Kranju, P. br. ... i P. br. ... i presudi Okružnog suda u Ljubljani, P. ..., a čije izvršenje je određeno izvršnim rješenjima Osnovnog suda u P., I. br. ..., I. br. ... i I. br. ... u ukupnom iznosu od 137.525,00 €, potvrđena je uvidom u navedene izvršne spise Osnovnog suda u P..

Međutim, imajući u vidu prethodno iznijeto – nespornu činjenicu da su u toku izvršni postupci pred nadležnim sudskim organima, isto ukazuje da je okrivljeni, svakako, bio svjestan da ubistvom povjerioca – oštećenog Dž. R. ne mogu se ni on, ni njegova supruga, osloboditi svoje obaveze dužnika, niti je umanjiti, posebno kod okolnosti da mu je bilo sasvim izvjesno poznato da oštećeni ima naslednike, u kom pravcu stoje i navodi svjedoka – predstavnika oštećene porodice, B. S., iz čijeg iskaza sud nije mogao utvrditi pravno relevantne činjenice vezane za izvršenje krivičnog djela ubistvo, osim u dijelu koji se odnosi na dugovanja koja su prema pokojnom oštećenom imali okrivljeni i njegova supruga. Kako je sam izvršni postupak tekao uz angažovanje stručnog lica – advokata, kako na strani izvršnog povjerioca, tako i na strani dužnika - okrivljenog, to sve navedeno evidentno ukazuje da okrivljeni nije mogao na bilo koji način opravdano vjerovati u oslobađanje svoje dužničke obaveze ubistvom svog povjerioca. Sama okolnost da su povodom datih dugovanja tekli izvršni postupci i iznijeto tokom predmetnog krivičnog postupka – da su u zadnjih 5 – 6 godina, vezano za ta dugovanja, bili u negovoru, ukazuje da je između okrivljenog i pokojnog oštećenog bila prisutna netrpeljivost izazvana predmetnim dugovanjima, ali se isto ne može smatrati kao motiv koristoljublja zbog kojeg je izvršeno krivično djelo ubistvo od strane okrivljenog, jer, kao što je prethodno rečeno, oslobađanje ili umanjeње dužničke obaveze nije bilo moguće sa smrću povjerioca, i to je okrivljenom bilo poznato, pa sud s toga nije prihvatio pravnu kvalifikaciju iz optužnice.

Vezano za psihički odnos okrivljenog prema preduzetim krivično – pravnim radnjama i ocjene postojanja krivice kod učinioca u vrijeme kada je učinjeno krivično djelo, a kod iznijetog stava odbrane da se okrivljeni kritičnom prilikom nalazio u stanju afekta, bilo je potrebno utvrditi da se radi o uračunljivom učiniocu, koji je bio svjestan, ili je bio dužan i mogao biti svjestan da je njegovo djelo zabranjeno. U konkretnom slučaju odbrana je istrajavala na tezi da je okrivljeni predmetno djelo učinio u afektu, navodno uplašen za sopstveni život, a što ni jednim dokazom tokom postupka nije dokazano.

Tako, okrivljeni je u svojoj odbrani pokušao da predstavi da je kritičnom prilikom bio uplašen ponašanjem oštećenog, koji mu je navodno prijetio "i krenuo rukom za pojas podižući jaknu", pa je okrivljeni iz straha, dok su stajali licem u lice, pucao u oštećenog, što apsolutno ne korespondira sa prethodno utvrđenim činjeničnim stanjem, posebno utvrđenom činjenicom – da je smrtonosni metak ispaljen u potiljačni dio glave oštećenog iz apsolutne blizine. Takođe, svjedok P. R. demantovao je navode iz odbrane okrivljenog – da mu je oštećeni navodno prijetio – navodeći da je sa oštećenim ranije razgovarao o dugovanjima okrivljenog prema njemu, ali da ovaj nikada nije izricao bilo kakve riječi prijetnje.

Na okolnost utvrđivanja duševnog stanja okrivljenog u vrijeme izvršenja krivičnog djela saslušan je i vještak neuropsihijatar, dr M. Lj., koji je obavio psihijatrijski intervju sa okrivljenim, a u nedostatku bilo kakve medicinske dokumentacije koja bi glasila na istog, osim izvještaja ljekara HMP od kritičnog dana nakon predmetnih događaja, kada je okrivljeni u pratnji policije doveden u prostorije Hitne pomoći, radi pregleda i uzimanja uzorka krvi. Tom prilikom je u izvještaju dijagnostikovana akutna stresogena reakcija, koju je vještak pojasnio kao tipičnu reakciju afektivnog nadražaja na uzimanje uzorka krvi i pregleda, a dovedeno u vezu i sa prethodnim događanjima. Nije postojala jaka uznemirenost, što bi ukazivalo na poremećaj afekta. U konkretnom slučaju kod okrivljenog je postojalo stanje lake anksioznosti i uznemirenosti uzrokovane određenim strahom prilikom susreta sa oštećenim (i to se zaključuje isključivo po osnovu kazivanja okrivljenog, jer u spisima u tom pravcu ne postoje drugi pokazatelji), ali, po vještaku, stanje lake anksioznosti ne uzrokuje bilo kakvu agresivnost. Kod okrivljenog nije konstatovana ni jedna vrsta akutnog, niti hroničnog duševnog oboljenja ili poremećaja. Okrivljeni se kritičnom prilikom nije nalazio u alkoholisanom stanju, a što se utvrđuje iz analize alkohola krvi za istog izvršenoj u Opštoj bolnici u Beranama, pod brojem ... od godine. Kritičnom prilikom okrivljeni je bio u stanju anksioznosti ili uznemirenosti lakšeg stepena

razdraženosti, ali je tom prilikom mogao da upravlja svojim postupcima i shvati značaj učinjenog djela, tako, da ako se prihvati njegov subjektivni odnos prema događaju, kako to navodi vještak, njegova uračunljivost je bila lako smanjena, ali ne i u bitnom stepenu.

Sud je u potpunosti prihvatio nalaz imenovanog vještaka, jer je isti dat po osnovu obavljenog psihijatrijskog pregleda okrivljenog i po pravilima struke i nauke, i po osnovu istog zaključio da je okrivljeni kritičnom prilikom bio u mogućnosti da upravlja svojim postupcima i kod njega je postojala svijest i volja da izvrši krivično djelo ubistvo, što je konkretnom prilikom i učinio.

- Okrivljeni je krivično djelo ubistvo iz čl. 143 Kz-a izvršio s direktnim umišljajem, svjestan da lišava života oštećenog, što je i htio. Isto proizilazi iz okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, kao objektivnih okolnosti, posebno sredstva i načina izvršenja, mjesta povrede na tijelu oštećenog, kao i okolnosti stanja ranijih netrpeljivih međusobnih odnosa između okrivljenog i oštećenog.
- Odlučujući o vrsti i visini kazne okrivljenom, sud je cijenio sve okolnosti iz čl. 42 Krivičnog zakonika, pa je na strani istog, u odnosu na oba krivična djela, od olakšavajućih okolnosti našao da se radi o porodičnom čovjeku, penzioneru – invalidu, neosuđivanom licu, dok, u odnosu na krivično djelo ubistvo, sud je cijenio kao otežavajuću okolnost stepen krivice okrivljenog i okolnosti pod kojima je djelo izvršeno. Naime, okrivljeni je ispoljio upornosti pri izvršenju predmetnog krivičnog djela, jer je u oštećenog pucao s leđa "prislonom na potiljak", u momentu kad je ovaj nosio namirnice u rukama i nije očekivao takav splet događaja, a onda, bez obzira što je zbog prethodno ispaljenog hica bila evidentna izvjesnost smrtnog ishoda, još jednom ispalio hitac u pravcu oštećenog. Okrivljeni je noseći sa sobom pištolj u namjeri "ako sretne oštećenog ...", a prethodno ga vidjevši da je otišao u grad, pri čemu je bilo izvjesno da će se vratiti istim putem, sačekao ga na tom putu, čime je evidentno pokazao veći stepen krivice, odnosno htjenja za izvršenje predmetnog krivičnog djela.
- S toga, sud je okrivljenom za krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, a za krivično djelo ubistvo kaznu zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godina, cijeneći da nije bilo mjesta ublažavanju propisanih kazni, pa je po osnovu njih izrečena jedinstvena kazna u trajanju 15 (petnaest) godina i 6 (šest) mjeseci, koja, po ocjeni ovog suda predstavlja adekvatnu mjeru kažnjavanja za učinjena djela, a kojom kaznom će se postići svrha kažnjavanja, te ciljevi specijalne i generalne prevencije.
- Shodno čl. 51 st. 1 Kz-a, u izrečenu kaznu zatvora okrivljenom se ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 23.11.2012. godine, do pravnosnažnosti ove presude, s tim što isti ne može trajati duže od izrečene kazne.
- Shodno čl. 226, 227 st. 2 i 229 st. 1 Zkp-a, okrivljeni je obavezan na plaćanje paušala u iznosu od 100,00 € i troškova krivičnog postupka u iznosu od 1.650,25 €, koji troškovi se odnose na troškove postupka pred tužilaštvom u iznosu od 490,25 €, nagradu braniocu postavljenom po službenoj dužnosti advokatu B. L. u iznosu od 537,50 €, na ime troškova prevoza radi pristupa glavnom pretresu svjedoka iznos od ukupno 36,00 €, na ime analize alko testa iznos od 57,00 €, na ime pristupa glavnom pretresu i pojašnjenja nalaza

vještacima medicinske i balističke struke iznose od po 165,00 €, kao na ime pregleda, pristupa i pojašnjenja nalaza vještaku neuropsihijatru iznos od 199,50 €, dok će se o ostalim troškovima postupka odlučiti posebnim rješenjem kada se pribave podaci o istim.

Shodno čl. 239 st. 2 Zkp-a, predstavnik oštećene porodice pok. Dž. R., kćerka B. S., radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahtjeva, upućuju se na parnični postupak.

- Sa iznijetog, odlučeno je kao u izreci presude, a na osnovu čl. 374 Zkp-a.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU

Dana, 21.06.2013. godine.

- Zapisničar, Predsjednik vijeća - sudija
Sonja Marković Gorica Đalović